

KRÖNIKA

Forskning och... framsteg?

"Resultatet av denna forskning blir säkerligen att ekonomisk brottslighet är sådant som vi sedan hedenhös i princip har kallat förmögenhetsbrott"

I ett Ekoinslag för några veckor sedan berättade en stolt forskare vid Linköpings universitet att man minsann har kommit på ett nytt forskningsområde.

Aven om jag stundom funnit det ganska ödsligt att vara en ropande röst i öknen och därför gärna välkomnar andra att bilda kör med mig, kan jag inte låta bli att tycka att detta forskningsprojekt är förbaskat onödigt. Vad man är ute efter är nämligen att forska i självklarheter. Resultatet blir med andra ord en ren truism.

I mina aktiva funktioner har jag alltid varit rädd om skattebetalarnas medel. Men jag har också hävdatt att varje skattelag borde inledas med en portalparagraf: "Skatt är undantaget från huvudregeln, att skatt inte skall erläggas."

SJÄLVKLART SKA VI betala skatt till gemensamma nödvändiga utgifter, men våra riksdagsledamöter ska vara medvetna om att det är min och andras plånböcker de gräver i, när de uttaxerar svindlande summor – ofta i onödan. Vi – allmänheten – ska i den mån vi inte fattar det själva upplysas om att allt för vårt gemensamma bästa inte betalas av manna från Perssons och Ringholms himmel. Pengarna kommer från de flesta av oss.

Naturligtvis är jag solidarisk. De som behöver stöd ska få hjälp. Egoistiskt vill jag också bidra till vårt gemensamma bästa genom ett fungerande rättssystem. Jag är till och med beredd att satsa en slant på att återupprätta ett visst försvar. Familjen bidrar redan till den del av försvaret som numera ingår i de privatfinansierade styrkorna – snart det enda som finns kvar, det vill säga den beridna högvakten.

DET ONÖDIGT HÄRT BESKATTADE svenska folket skulle bara ana hur mycket skatt de betalar. Skattedelen ger bara en begränsad del av svaret. Resten kommer i moms, bilskatt, bensinskatt, avgifter för myndigheternas service och så vidare. Skulle allt samlas i en enda skattefaktura skulle det bli revolution och många huvuden skulle rulla. Då skulle inte ens källskatten – som hittills har bidragit till att fogden fått sitt – förhindra ett blodbad.

Tillbaka till den forskning som ska bedrivas vid Linköpings universitet, nämligen forskning om den ekonomiska brottsligheten.

Resultatet av denna forskning blir säkerligen att ekonomisk brottslighet är sådant som vi sedan hedenhös i princip har kallat förmögenhetsbrott, att den så kallade ekonomiska brottsligheten i huvudsak är förmögenhetsbrott som riktas mot stat och kommun och att denna brottslighet aldrig går att reglera bort, bara avreglera den. Den är administrativt skapad.

Hela vårt vansinniga taxeringsförfarande, som ursprungligen byggde på en "rättsvis och likformig beskattning" har för länge sedan urarstat. Det görs undantag för utländska forskare, utländska specialister och en vacker dag för hushållsnära tjänster, och det är bara en början.

SKATTEFÖRFATTNINGARNA SYSSELSÄTTER tusentals tjänstemän inom skatteadministrationen, som inte längre klarar att administrera vansinnet. Polis, åklagare, allmänna domstolar och förvaltningsdomstolar dignar under börden. Kriminalvården är redan utan den ekonomiska brottsligheten överbokad. Advokater och revisorer och andra skatteplanerare är överhopade. I stället för "nationalekonomiskt vattenstramp" kunde de ägna sig åt väsentligheter eller omskolas till skola, vård och omsorg.

Inför en föga kostsam källskatt, förändra socialförsäkringssystemet så att de som behöver stöd från oss andra får det! Låt andra leva på sin lön, undvik den kostsamma rundgången och onödiga kontrollapparaten!

Det, Bosse Ringholm, vore en besparing som heter duga. Frågan är om det inte borde betraktas som tjänstefel att inte utnyttja den.

JAN FREESE

Dresdens sanna höljt i brittiskt dr

"Bomber" Harris fick bära hundhuvu efter bombräden mot Dresden i februari 1945. Robin Neillands försöker i en ny bok nyansera bilden av chefen för det brittiska bombkommandot. Men sanningen om bombningarna ligger så länge inbäddad i brittisk sekretes:

Andra världskriget

The bomber war – Arthur Harris and the allied bomber offensive 1939–45

Robin Neillands

John Murray, 2001

En av mitt livs mest säregna dagar inföll den 2 april 1982. Som nydisputerad naturvetare befann jag mig i Cambridge för att diskutera en möjlig plats som gästforskare och min värd hade haft vänligheten att bjuda mig på middag på sitt college.

Under eftermiddagen hade luften genomsvrats av rykten om att argentinska trupper hade invaderat Falklandsöarna. Det enda man visste var att premiärminister Thatcher (eller hennes presstalesman) skulle göra ett uttalande under kvällens gång. Men slika världsliga ting rubbar inte middagsritualen vid ett månghundraårigt Cambridgecollege, utan bordsbönen bads på slaget halv åtta. Den gamle mastern hade dock visligen sänt huvudkypparen att lyssna till den kritiska radioutsändningen. Denne återkom efter huvudrätten och sammanfattade nyheterna i masterns öra. Han böjde sig framåt och sade: – Gentlemen, it appears that we are at war with Argentina.

Nya glas framsattes diskret, champagne serverades och stämningen blev märkligt förhöjd. Intresset riktades nu hastigt mot masterns gäst för kvällen – sir Arthur "Bomber" Harris, både ryktbar och berömd chef för det brittiska bombkommandot under senare delen av kriget.

Diskuterade krigets möjligheter

Jag hamnade bredvid sir Arthur vid kaffet och fick tillfälle till en längre diskussion om ett Falklandskrigs möjligheter och faror. Till slut dristade jag mig att fråga sir Arthur om han inte såg någon risk med att möta en tekniskt välutrustad argentinsk krigsmakt. Svaret kom lika rappt som kärnfullt:

– I can't possibly see that they will stand any chance against our Ghurkas.

"Bomber" Harris namn har kommit att förknippas med den allierade bombräden som totalförstörde Dresden i februari 1945.

I februari 1945 totalförstördes Dresden. 35 000 människor dog.

än minnet av de tyska illdåden över Guernica och Coventry. Besvikelsen över att ensam

"Var massanfallet nödvändigt? Gjordes Harris till syndabock?"

ha fått bära skulden gjorde att Harris lämnade Storbritannien efter kriget för en mer än tjuogoårig exil. Han återvände till England först på sin ålders höst.

I en nyutkommen exposé över det allierade bombflygets

utveckling under andra världskriget och då särskilt "Bomber" Harris roll ger den brittiske militärhistorikern Robin Neillands en bred bakgrund till det inträffade.

"Pathfinders" ökade precisionen

Harris tog över ledarskapet för det brittiska bombkommandot 1942, det vill säga vid en tidpunkt då åtskilliga av vapenslagets barnsjukdomar hade botats. Det var under Harris ledning som man inrättade de särskilda vägvisarna – "pathfinders" – som skulle bidra till att öka bombningarnas precision. 1943 firade det brittiska bombflyget en av sina största tekniska triumfer. Under ledning av det legendariska flygaresset Guy Gibson attackerade den 617:e bombflygarkvadronen dammarna i Möhne och Eder. Tack vare en ny bombtyp som studsade på vattenytan lyckades man spränga båda dessa nyckeldammar, och gav därmed den tyska hemmefronten en rejäl psykologisk knäck.

Bombningarna av tyska städer intensifierades allteftersom kriget gick vidare. Men det massiva anfallet mot Dresden blev den enskilda incident som utlöste en skur av frågor. Var detta massanfall nödvändigt i krigets slutskede? Var detta Harris påfund eller kom beslutet från högre ort? Gjordes Harris till syndabock?

Balansräkning över Dresden

Robin Neillands försöker i slutkapitlet upp-rätta ett slags moralisk balansräkning. Utan tvekan var Dresden ett legitimt militärt mål, som hade utsatts för tidigare bombanfall. Där låg Zeiss-Ikons optiska industrier och Siemens kikarfabriker. I förorterna låg fabriker som tillverkade radardelar, reservdelar till Junkers och Messerschmittplanen, elektronik och ammunition. Påståendet att Dresdens industrier endast idkade civil produktion är helt enkelt inte sant. Dresden var